

Zgierz, dnia 16 marca 2026 r.

Naczelny Sąd Administracyjny

za pośrednictwem

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi

Wydział III

ul. Piotrkowska 135

90-434 Łódź

Skarżący kasacyjnie:

Wojewoda Łódzki

zastępowany przez radcę prawnego

Piotra Cepę

ul. Piotrkowska 104

90-926 Łódź

Strona przeciwna:

Rada Miasta Zgierza

Plan Jana Pawła II 16

95-100 Zgierz

reprezentowana przez Przewodniczącego

Rady Miasta Zgierza

Łukasza Wróblewskiego

Sygn. akt III SA/Łd 786/25

Odpowiedź na skargę kasacyjną

Działając w imieniu Rady Miasta Zgierza, w oparciu o uchwałę Rady Miasta Zgierza numer _____ z dnia, w odpowiedzi na złożoną skargę kasacyjną złożoną przez Wojewodę Łódzkiego od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 15 stycznia 2026 r., wnoszę o :

1. Oddalenie skargi jako oczywiście bezzasadnej,
2. Zasądzenie na rzecz Rady Miasta Zgierza kosztów postępowania

Jednocześnie w oparciu o przepis art. 182 § 2 Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi , wnoszę o rozpoznanie przedmiotowej sprawy na rozprawie.

Skarżący wywiódł skargę kasacyjną od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 15 stycznia 2026 r. , zarzucając wydanemu rozstrzygnięciu naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy to jest art. 147 § 1 p.p.s.a. w związku z art. 1 § 1 i § 2 ustawy Prawo o ustroju sądów administracyjnych poprzez oddalenie skargi Wojewody Łódzkiego na skutek oceny legalności przez Sąd § 2 postanowienia proceduralnego Nr 2 Rady Miasta Zgierza z dnia 13 listopada 2024 r. w sprawie wyrażenia zgody na wniosek Komisji Rewizyjnej zgodnie z § 53 ust 5 Regulaminu Rady, z uwzględnieniem innych kryteriów, niż kryterium legalności oraz naruszenie prawa materialnego, to jest art. 18 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. O samorządzie gminnym, poprzez błędną wykładnię, co doprowadziło do błędnego wniosku Wojewódzki Sąd Administracyjny, że Rada Miasta Zgierza może narzucić Prezydentowi Miasta Zgierza zawarcie konkretnej ekspertyzy prawnej wybranej przez Komisję Rewizyjną Rady Miasta Zgierza, w sytuacji w której z art. 18 ust 1 w związku z art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym nie można wysnuć domniemania kompetencji Rady Miasta Zgierza w zakresie zobowiązania Prezydenta Miasta Zgierza do zawarcia konkretnej ekspertyzy prawnej, ponieważ to organ wykonawczy gminy określa sposób wykonania uchwały.

Skarga kasacyjna nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem zarzuty w niej podniesione stanowią w istocie polemikę z prawidłowymi ustaleniami faktycznymi oraz trafną oceną prawną dokonaną przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 15 stycznia 2026 r., sygn. akt III SA/Łd 786/25. Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowej wykładni przepisów ustawy o samorządzie gminnym oraz właściwie określił relacje pomiędzy kompetencjami organu stanowiącego i kontrolnego gminy a kompetencjami organu wykonawczego.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym rada gminy jest organem stanowiącym i kontrolnym gminy. Na podstawie art. 18a ust. 1 ustawy rada gminy sprawuje kontrolę nad działalnością wójta (prezydenta miasta), gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy. Realizacja tej funkcji odbywa się w szczególności za pośrednictwem komisji rewizyjnej. Komisja rewizyjna nie jest samodzielnym organem gminy, lecz organem pomocniczym rady, poprzez który rada wykonuje swoje ustawowe kompetencje kontrolne. Stanowi jedynie aparat pomocniczy (wewnętrzny) rady gminy , za którego pomocą rada wykonuje swoją funkcję

kontrolną. Zgodnie z § 7 Statutu Miasta Zgierza, stanowiącego załącznik do uchwały Nr XLIX/463/06 Rady Miasta Zgierza z dnia 29 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany statutu Miasta Zgierza, miasto wykonuje swoje zadania za pośrednictwem swoich organów: Rady i Prezydenta. Naczelnym organem decyzyjnym i kontrolnym w Mieście jest Rada. Regulamin Rady określa załącznik Nr 5. Rada kontroluje działalność Prezydenta, jednostek organizacyjnych Miasta oraz jednostek pomocniczych przy pomocy Komisji Rewizyjnej. Regulamin Komisji Rewizyjnej określa załącznik Nr 13. W myśl § 9 ust. 1 Statutu Miasta Zgierza, organem wykonawczym jest Prezydent.

W myśl § 3 Regulaminu, komisja rewizyjna jest głównym organem kontrolnym Rady. Komisja jest samodzielnym organem doradczym i inicjatywnym Rady. Jak słusznie podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny zadaniem Komisji jest [m.in.](#) kontrolowanie działalności Prezydenta, podporządkowanych mu miejskich jednostek organizacyjnych i jednostek pomocniczych Miasta. Zgodnie z § 52 ust. 5 Statutu Miasta Zgierza komisje mogą korzystać z pomocy doradców i ekspertów niebędących członkami komisji, przy czym zlecenie odpłatnej ekspertyzy wymaga zgody rady. W niniejszej sprawie taka zgoda została udzielona w drodze zaskarżonego postanowienia proceduralnego.

Nie jest zasadny zarzut naruszenia art. 18 ust. 1 w zw. z art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym. Z art. 30 ust. 1 u.s.g. wynika, że wójt (prezydent miasta) jest organem wykonawczym gminy i wykonuje uchwały rady gminy. Jednocześnie jednak przepis ten nie wyłącza kompetencji rady gminy do podejmowania działań mieszczących się w zakresie jej ustawowej funkcji kontrolnej. Rada Miasta Zgierza wyraziła jedynie zgodę na sporządzenie ekspertyzy prawnej, co stanowiło element realizacji funkcji kontrolnej wobec organu wykonawczego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny trafnie wskazał, że zobowiązanie Prezydenta Miasta do realizacji wniosku Komisji Rewizyjnej polegało wyłącznie na dokonaniu czynności polegającej na zawarciu umowy na sporządzenie ekspertyzy oraz pokryciu jej kosztów z budżetu miasta. Nie oznaczało to przejęcia przez radę kompetencji organu wykonawczego. Trafnie wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi, iż Rada nie ma kompetencji do powierzenia wykonywania uchwał innemu podmiotowi niż wójt (burmistrz czy prezydent miasta). Zaskarżona uchwała (postanowienie proceduralne) nie wkracza w sferę uprawnień organu wykonawczego gminy, ponieważ w tym przypadku Prezydent Miasta Zgierza został zobowiązany do realizacji wniosku tylko w zakresie zawarcia umowy na sporządzenie ekspertyzy prawnej z wybraną kancelarią prawną i pokrycia jej kosztów z budżetu miasta.

Sąd pierwszej instancji słusznie podkreślił, że przedmiotem ekspertyzy miała być ocena prawna

sytuacji Prezydenta Miasta. Pozostawienie wyboru podmiotu sporządzającego opinię wyłącznie Prezydentowi Miasta prowadziłoby do sytuacji, w której organ wykonawczy decydowałby o wyborze eksperta sporządzającego opinię dotyczącą jego własnej działalności. W oczywisty sposób ograniczałoby to realność funkcji kontrolnej rady gminy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny prawidłowo wskazał, że działalność rady gminy może przyjmować różne formy działania, w tym również formę aktów o charakterze niewładczym. Nie każda uchwała organu stanowiącego musi stanowić akt prawa miejscowego ani akt o charakterze władczym. Zaskarżone postanowienie proceduralne mieściło się w zakresie kompetencji rady gminy wynikających z art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Tym samym należy stwierdzić, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi prawidłowo ocenił charakter prawny zaskarżonego aktu oraz zakres kompetencji organów gminy.

Podniesione w skardze kasacyjnej zarzuty nie wykazują naruszenia prawa, które mogłoby mieć istotny wpływ na wynik sprawy. W konsekwencji skarga kasacyjna powinna zostać oddalona na podstawie art. 184 p.p.s.a.